

کدام کشورهای اروپا بیشترین خسارت را از گرمای بیبند؟

طبق تخمین شرکت «الیانس ترید» فرانسه، اسپانیا و ایتالیا از جمله اقتصادهای اروپایی هستند که بیشترین آسیب را از هزینه‌های اقتصادی فراینده گرمای شدید می‌بینند که می‌تواند تا سال ۲۰۳۰ در برخی کشورها تا هفت درصد تولید را کاهش دهد.

به گزارش ایسنا، گزارش جدید شرکت بیمه بین‌المللی «الیانس ترید» نشان می‌دهد گرمای شدید می‌تواند به یک مانع بزرگ برای رشد بزرگ‌ترین اقتصادهای اروپا تبدیل شود که ناشی از کاهش بهره‌وری نیروی کار و افزایش تقاضا برای خنک‌سازی است. بر اساس این گزارش تا سال ۲۰۳۰، مجموع ضررهای تولید ناخالص داخلی در کشورهایی که بیشترین آسیب را از افزایش دما می‌بینند، می‌تواند به پنج تا هفت درصد برسد. فرانسه با ضرر بالغه ۲۴۰ میلیارد دلار (۲۰۹ میلیارد یورو) در پنج سال آینده، در صدر رتبه‌بندی اروپا قرار دارد. ایتالیا با ضرر پیش‌بینی شده ۱۴۷ میلیارد دلار (۱۲۸ میلیارد یورو)، دومین اقتصاد اروپایی آسیب‌پذیر است و پس از آن آلمان با ۱۳۱ میلیارد دلار (۱۱۴ میلیارد یورو) و اسپانیا با ۱۲۰ میلیارد دلار (۱۰۴ میلیارد یورو) قرار دارند. در مقایسه، مجموع خسارات در ژاپن می‌تواند به ۳۵۴ میلیارد دلار (۳۰۸ میلیارد یورو) برسد. محققان برای ارزیابی هزینه اقتصادی بالقوه، فرض کردند که کشورها بین سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰، افزایش مداوم گرمای شدید را تجربه خواهند کرد و در نهایت به شرایطی مشابه گرم‌ترین سال ثبت شده خود خواهند رسید. این بر اساس پنج سال داغی بود که هر کشور بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۲۴ ثبت کرده است.

این یافته‌ها نگرانی‌های مطرح شده توسط بانک مرکزی اروپا را منعکس می‌کند. فیلیپ آر. لین، اقتصاددان ارشد بانک مرکزی اروپا، در سخنرانی خود در کنفرانس آب و هوا، طبیعت و سیاست پولی در فرانکفورت در ماه مه گفت که «گرمایش جهانی و افزایش رویدادهای شدید آب و هوایی باعث خسارات اقتصادی قابل توجهی می‌شود.» لین افزود: تحقیقات اخیر نشان می‌دهد که اگر هیچ گرمایشی بین سال‌های ۱۹۶۰ تا ۲۰۱۹ رخ ندهد، سرانه تولید ناخالص داخلی جهانی امروز بیش از ۲۰ درصد بیشتر می‌بود. این معادل کاهش ۰٫۳ درصدی نرخ رشد سالانه در این دوره است. کارگران ساختمانی، کارمندان کارخانه، رانندگان تحویل و کارگران کشاورزی به‌طور فزاینده‌ای در طول موج گرم‌ساعات کاری پرخطر خود، از دست می‌دهند، در حالی که کسب و کارها با افزایش هزینه‌های خنک‌سازی مواجه هستند.طبق گزارش «الیانس ترید»، هنگامی که دما از ۳۰ درجه سانتیگراد فراتر می‌رود، بهره‌وری نیروی کار برای هر درجه اضافی، حدود سه درصد کاهش می‌یابد، در حالی که تقاضا برای انرژی تقریباً ۱.۲ درصد در هر درجه افزایش می‌یابد، زیرا خانوارها و کسب و کارها بیشتر به خنک‌سازی وابسته هستند.

این گزارش، کاهش بهره‌وری را به فشار جسمی، اختلال شناختی و خواب‌ضعیف ناشی از گرمای شدید نسبت می‌دهد.

در سطح جهانی، پیش‌بینی می‌شود سهم ساعات کاری از دست رفته به دلیل استرس گرمایی از ۱.۴ درصد در سال ۱۹۹۵، به ۲.۲ درصد تا سال ۲۰۳۰ افزایش یابد که طبق گزارش «الیانس ترید»، این کاهش در جنوب آسیا (۵.۳ درصد) و غرب آفریقا (۴.۸ درصد) بسیار بیشتر خواهد بود.

گرمای همچنین بر سیستم‌های انرژی فشار وارد می‌کند. در دمای بالاتر از ۳۰ درجه سانتیگراد، تقاضا برای برق به‌شدت افزایش می‌یابد، در حالی که ظرفیت تولید می‌تواند تحت فشار قرار گیرد. سیدب گزارش «الیانس ترید»، هنگامی که ترموالکترونیک وابسته است – گاز (۵۱ درصد)، هسته‌ای (۱۸ درصد) و زغال سنگ (۱۷ درصد) – که همه آنها به دسترس بی‌سهم آب و راندمان خنک‌کننده بستگی دارند. برای مثال، در طول موج گرمای سال ۲۰۱۹ فرانسه، تولید انرژی هسته‌ای به دلیل محدودیت‌های خنک‌کننده، کاهش عرضه و افزایش شدید قیمت برق کاهش یافت. زیرساخت‌های حمل و نقل نیز آسیب‌پذیر هستند. دمای بالا می‌تواند به جاده‌ها و راه‌آهن آسیب برساند و به اختلال در خدمات و افزایش هزینه‌های تعمیر منجر شود.

این گزارش هشدار می‌دهد که تاثیر اقتصادی گرمای شدید بسیار فراتر از بهره‌وری پایین تر است. پیش‌بینی می‌شود سرمایه‌گذاری ضربه بیشتری نسبت به هزینه‌های مصرف‌کننده متحمل شود، به‌طوری که تشکیک سرمایه ثابت در کشورهای آسیب‌دیده به‌طور متوسط هشت کاهش می‌یابد. این کاهش بازده مورد انتظار سرمایه‌گذاری بر اثر گرمای شدید، کسب و کارها و هزینه‌هایشان را کاهش می‌دهند. طبق تولیدی آینده را تضعیف می‌کنند و مانعی خودتقویت‌کننده بر رشد ایجاد می‌کنند. «الیانس ترید» همچنین انتظار دارد شوک‌های مرتبط با گرم‌افشارهای رکود تورمی ایجاد کند و تورم در کنار یکبارگی افزایش یابد. این امر می‌تواند بانک‌های مرکزی را با بدبستان‌های دشواری روبه‌رو کند. به‌ویژه در منطقه یورو که یک سیاست پولی واحد باید به اقتصادهایی با سطوح بسیار متفاوت از مواجهه با تغییرات اقلیمی خدمت‌رسانی کند. همچنین پیش‌بینی می‌شود امور مالی عمومی تحت فشار قرار گیرد. کاهش تولید اقتصادی، درآمدهای مالیاتی را کاهش می‌دهد، در حالی که دولت‌ها با هزینه‌های بیشتری برای مزایای مرتبط با تورم، مراقبت‌های بهداشتی و تعمیرات زیرساخت‌های اضطراری مواجه هستند. بر اساس گزارش یورونیوز، ضرر سالانه درآمد مالیاتی می‌تواند در فرانسه به ۱.۸ درصد، در ایتالیا و اسپانیا به ۱.۳ درصد و در آلمان به ۰.۷ درصد برسد. پیش‌بینی می‌شود ترزهای مالی به‌طور متوسط حدود ۰.۵ درصد از تولید ناخالص داخلی در سال دید شوند. طبق این گزارش، ایتالیا و اسپانیا با در نظر گرفتن فشارهای مرتبط با گرم‌ا، خطر نقض محدودیت کسری ماستر پخت اتحادیه اروپا را در داد. در فرانسه که پیش‌بینی می‌شود کسری بودجه ۴.۹ درصد از تولید ناخالص داخلی داشته باشد، می‌تواند با بار مالی اضافی مرتبط با گرم‌معادل ۲.۲ درصد از تولید ناخالص داخلی مواجه شود.

نفت و انرژی

«تعادل» از عصر تازه برای طلای سیاه گزارش می‌دهد

پساتوافق و معمای نفت

با شکل‌گیری فضای تازه سیاسی و اقتصادی پس از توافق میان ایران و ایالات متحده، یکی از نخستین بخش‌هایی که نگاه‌ها را به خود جلب کرده، صنعت نفت است؛ صنعتی که همواره ستون فقرات اقتصاد ایران محسوب شده و اکنون در آستانه دورمای تازه از فعالیت قرار گرفته‌است.

در شرایطی که سال‌ها تحریم و محدودیت‌های بین‌المللی مسیر توسعه این صنعت را با چالش مواجه کرده‌بود، اکنون چشم‌انداز جدیدی پیش‌روی نفت ایران گشوده شده؛ چشم‌اندازی که می‌تواند معادلات انرژی منطقه و حتی بازار جهانی را تحت تاثیر قرار دهد.

صنعت نفت ایران در دهه‌های گذشته فراز و فرودهای بسیاری را تجربه کرده‌است. از جنگ جهانی و آسیب‌های زیرساخت‌های حیاتی گرفته تا سال‌های طولانی تحریم‌های اقتصادی که دسترسی به بازارهای مالی، فناوری‌های پیشرفته و سرمایه‌گذاری خارجی را محدود کرد.

با این حال، تجربه همین فشارها موجب شد این صنعت به تدریج مسیر اتکا به توان داخلی را در پیش بگیرد. در بسیاری از حوزه‌های فنی از اکتشاف تا تولید و فرآوری، شرکت‌ها و متخصصان داخلی توانستند بخشی از خلأ ناشی از محدودیت‌های خارجی را جبران کنند و چرخه تولید انرژی کشور را فعال نگه‌دارند.

در چنین شرایطی، توافق اخیر می‌تواند به منزله باز شدن پنجره‌ای تازه برای صنعت نفت ایران تلقی شود. اگر فضای همکاری اقتصادی میان ایران و بازیگران بین‌المللی تثبیت شود، ظرفیت‌های عظیمی برای جذب سرمایه، انتقال فناوری و توسعه پروژه‌های بزرگ انرژی فراهم خواهد شد. ایران با داشتن یکی از بزرگ‌ترین ذخایر نفت و گاز جهان، از دیدار یکی از بازیگران بالقوه مهم در بازار جهانی انرژی بوده‌است؛ اما تحریم‌ها باعث شده سهم واقعی این کشور از بازار جهانی کمتر از ظرفیت‌های واقعی آن باشد.

اکنون در فضای پساتوافق، مهم‌ترین پرسش این است که صنعت نفت ایران چگونه می‌تواند از این فرصت استفاده کند. واقعیت آن است که توسعه

میدانین نفت و گاز، به‌ویژه میدان مشترک، نیازمند سرمایه‌گذاری‌های سنگین و فناوری‌های پیشرفته است. بسیاری از این پروژه‌ها در سال‌های گذشته به دلیل محدودیت‌های مالی و تکنولوژیک با مشکل روبرو شده‌اند.

اما نکته‌ی کلیدی در این شرایط، همکاری با شرکای خارجی، امکان تسریع در اجرای این طرح‌ها و

افزایش ظرفیت تولید فراهم خواهد شد. از سوی دیگر، صنعت نفت ایران تنها به افزایش تولید محدود نمی‌شود. توسعه زنجیره ارزش در بخش پالایش و پتروشیمی نیز یکی از محورهای اصلی برنامه‌های آینده به شمار می‌رود. در جهان امروز، شناخته‌می‌شود، با رقم‌بیش از نیمی از برق آلمان، به ۳۱ درصد کاهش یافته‌است.

«امبر» اعلام کرد که آلمان در سال ۲۰۲۵ بیش از هر کشور عضو اتحادیه اروپا از انرژی بادی و خورشیدی، برق تولید کرد بیش از یک‌چهارم کل تولید برق بادی و خورشیدی اتحادیه اروپا را به خود اختصاص داد. با این حال، تولید جدید شرکت انرژی «وان کومافایو» (Van Kkomma) نشان می‌دهد، آلمان همچنان یکی از بالاترین قیمت‌های برق را در اتحادیه اروپا دارد.

بر اساس داده‌های یوروستات برای نیمه دوم سال ۲۰۲۵، میانگین قیمت برق در اتحادیه اروپا با احتساب مالیات‌ها و عوارض حدود ۲۰۹ یورو به ازای هر کیلووات‌ساعت بود، اما خانوارهای آلمانی به‌طور متوسط ۰.۳۹ یورو برای هر کیلووات‌ساعت پرداخت می‌کنند.

طبق داده‌های شرکت انرژی «وان کومافایو»، ایرلند که در سال ۲۰۲۵ به‌طور رسمی تولید برق با زغال‌سنگ را متوقف کرد، با قیمت ۰.۴۰ یورو به ازای هر کیلووات‌ساعت در صدر گران‌ترین قیمت برق در کشورهای اتحادیه اروپا قرار دارد. پس از آن آلمان با ۰.۳۹ یورو و بلژیک با ۰.۳۵ یورو قرار گرفته‌اند. دانمارک و اتریش هر دو با ۰.۳۳ یورو، جمهوری چک با ۰.۳۲ یورو و ایتالیا با ۰.۳۰ یورو در رده‌های بعدی هستند. رومانی نیز ۰.۲۹ یورو، قبرس ۰.۲۸ یورو و کشورهای سوئد، لهستان، اسپانیا و لوکزامبورگ هر کدام ۰.۲۷ یورو به ازای هر کیلووات‌ساعت برق پرداخت می‌کنند. قیمت برق در فرانسه و هلند ۰.۲۶ یورو، در کلتونی ۰.۲۵ یورو، در پرغال و یونان ۰.۲۴ یورو و در استونی و فنلاند ۰.۲۳ یورو است.

دوشنبه اول تیر ۱۴۰۵ | ۷ محرم ۱۴۴۸ | سال سیزدهم | شماره ۱۳۴۷ | Mon, Jun 22, 2026

با رشد قیمت نفت ایران در دهه‌های گذشته فراز و فرودهای بسیاری را تجربه کرده‌است. از جنگ جهانی و آسیب‌های زیرساخت‌های حیاتی گرفته تا سال‌های طولانی تحریم‌های اقتصادی که دسترسی به بازارهای مالی، فناوری‌های پیشرفته و سرمایه‌گذاری خارجی را محدود کرد.

با این حال، تجربه گذشته نشان داده اتکای صرف به درآمدهای نفتی نیز می‌تواند آسیب‌پذیری‌های اقتصادی ایجاد کند. بنابراین بسیاری از تحلیلگران معتقدند که دوره جدید بافتی فرصتی برای مدیریت هزینه‌های نفتی و موقعیت ژئوپلیتیکی از مسیر توسعه پایدار باشد؛ مسیری که در آن نفت نه به عنوان تنها منبع درآمد، بلکه به عنوان پیشران توسعه اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد.

نکته مهم دیگر در فضای پساتوافق، نحوه تعامل ایران با شرکت‌های بین‌المللی انرژی است. در صورت فراهم شدن شرایط همکاری، شرکت‌های بزرگ نفتی ممکن است دوباره به بازار ایران بازگردند. ایران از نظر حجم ذخایر و موقعیت ژئوپلیتیکی از جذاب‌ترین مناطق برای سرمایه‌گذاری در صنعت انرژی محسوب می‌شود. اما در عین حال، تجربه تحریم‌ها باعث شده سیاست‌گذاران انرژی کشور بر حفظ استقلال عملیاتی و تقویت توان داخلی نیز تاکید داشته باشند.

با رشد قیمت نفت ایران در دهه‌های گذشته فراز و فرودهای بسیاری را تجربه کرده‌است. از جنگ جهانی و آسیب‌های زیرساخت‌های حیاتی گرفته تا سال‌های طولانی تحریم‌های اقتصادی که دسترسی به بازارهای مالی، فناوری‌های پیشرفته و سرمایه‌گذاری خارجی را محدود کرد.

با این حال، تجربه گذشته نشان داده اتکای صرف به درآمدهای نفتی نیز می‌تواند آسیب‌پذیری‌های اقتصادی ایجاد کند. بنابراین بسیاری از تحلیلگران معتقدند که دوره جدید بافتی فرصتی برای مدیریت هزینه‌های نفتی و موقعیت ژئوپلیتیکی از مسیر توسعه پایدار باشد؛ مسیری که در آن نفت نه به عنوان تنها منبع درآمد، بلکه به عنوان پیشران توسعه اقتصادی مورد استفاده قرار گیرد.

نکته مهم دیگر در فضای پساتوافق، نحوه تعامل ایران با شرکت‌های بین‌المللی انرژی است. در صورت فراهم شدن شرایط همکاری، شرکت‌های بزرگ نفتی ممکن است دوباره به بازار ایران بازگردند. ایران از نظر حجم ذخایر و موقعیت ژئوپلیتیکی از جذاب‌ترین مناطق برای سرمایه‌گذاری در صنعت انرژی محسوب می‌شود. اما در عین حال، تجربه تحریم‌ها باعث شده سیاست‌گذاران انرژی کشور بر حفظ استقلال عملیاتی و تقویت توان داخلی نیز تاکید داشته باشند.

آلمان: پشتاز انرژی پاک و پیشگام برق گران

همچنین اسلونی با ۰.۲۱ یورو، لیتوانی با ۰.۲۰ یورو، اسلواکی با ۰.۱۹ یورو، کرواسی با ۰.۱۷ یورو، بلغارستان با ۰.۱۴ یورو و مالت با ۰.۱۳ یورو در میان کشورهای ارزان‌تر قرار دارند. مجارستان با ۰.۱۱ یورو به ازای هر کیلووات‌ساعت، کمترین قیمت برق را در اتحادیه اروپا دارد.

با وجود رشد چشمگیر انرژی‌های تجدیدپذیر، قیمت برق در آلمان همچنان به سوخت‌های فسیلی وابسته است. دلیل این موضوع اصلی به نام «اصل ترتیب شایستگی» است که بر اساس آن، قیمت برق با توجه به گران‌ترین نیروگاهی تعیین می‌شود که هنوز برای پاسخگویی به تقاضا مورد نیاز است. بنابراین، اگر انرژی پاک نتواند به‌تنهایی نیاز برق آلمان را تأمین کند، نیروگاه‌های گران‌تر مانند زغال‌سنگ یا گاز وارد مدار می‌شوند.

افزایش ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر می‌تواند این مشکل را کاهش دهد. نمونه موفق آن اسپانیاست که رشد تولید برق بادی و خورشیدی از سال ۲۰۱۹ تاکنون تاثیر نیروگاه‌های فسیلی بر قیمت برق را ۷۵ درصد کاهش داده است.

سهم برق بادی و خورشیدی اسپانیا در سال ۲۰۲۵ تقریباً مشابه آلمان بود، اما منابع پاک دیگری مانند برق آبی و هسته‌ای وابستگی این کشور به سوخت‌های فسیلی را به میزان قابل توجهی کاهش داده‌اند. سال گذشته ۳۷ درصد برق اسپانیا از منابع پاک تأمین شد، در حالی که این رقم در آلمان ۵۹ درصد بود.

گسترش همکاری‌های انرژی تجدیدپذیر ایران و قرقیزستان

غلامحسین یادگاری سفیر جمهوری اسلامی ایران در قرقیزستان و وزیر انرژی این کشور بر گزار شد. در این دیدار، آخرین دستاوردها و اقدامات جمهوری اسلامی ایران در توسعه و احداث نیروگاه‌های تجدیدپذیر، افزایش ظرفیت تولید برق پاک و بهره‌گیری از توانمندی شرکت‌های فنی و مهندسی داخلی تشریح شد.

در ادامه این نشست، طرفین بر تدوین نقشه راه همکاری‌های مشترک، توسعه تعاملات فنی و

تعادل

آزمون بزرگ دیپلماسی

همچنان شکاف عمیقی میان تعهدات مکتوب و واقعیت‌های میدانی وجود دارد.

■ **چالش آزادسازی دارایی‌ها**
یون بست نفتی یکی از پیچیده‌ترین گره‌های کور مذاکرات، موضوع آزادسازی دارایی‌های مسدود شده ایران است. اختلاف‌نظر اصلی بر سر جدول زمانی این آزادسازی است. طرف امریکایی تمایل دارد این فرآیند در طول بازه ۶۰ روزه مذاکرات به تدریج انجام شود، اما تیم ایرانی با تاکید بر تجربیات گذشته، خواهان آزادسازی نیمی از مبالغ (به ویژه ۱۲ میلیارد دلار از ۲۴ میلیارد دلار مورد ادعا) در گام نخست است. با میانجیگری‌های صورت گرفته توسط دولت قطر، انتظار می‌رفت که شاهد حرکت ملموسی در این زمینه باشیم، اما تا به این لحظه گزارش رسمی مبنی بر وارز این منابع به حساب‌های ایران منتشر نشده است. در حوزه تحریم‌های نفتی و پتروشیمی نیز، بست ۱۰ تفاق‌نامه صراحتاً بر صدور معافیت‌ها و مجوزهای وزارت خزانه‌داری آمریکا تاکید دارد. فعالان اقتصادی معتقدند عدم صدور رسمی این مجوزها، به معنای تداوم بلاتکلیفی در صادرات محصولات پتروشیمی و خدمات بانکی مرتبط است. نبود این چراغ سبز رسمی، به منزله یکی از موانع اصلی در مسیر عادی‌سازی روابط تجاری است که می‌تواند انگیزه طرف ایرانی را در ادامه مسیر با چالش مواجه کند. باید توجه داشت که تحولات ژئو در خلأ رخ نمی‌دهد. اسرائیل به عنوان مخالف اصلی این توافق، تمام تلاش خود را برای به شکست کشاندن مسیر دیپلماتیک به کار بسته است. حملات اخیر به جنوب لبنان را می‌توان در همین بازل ارزیابی کرد؛ تلاش برای ایجاد بحران پیش‌دستانه که می‌تواند طرف‌های مذاکره‌را در موقعیت دشوار قرار دهد. با این حال، پاسخ‌های راهبردی ایران از جمله مدیریت امنیت تنگه هرمز، ثبث کرد که تهران علی‌رغم میل به مذاکره، تمایلی اهرم‌های قدرت خود را در تضمین منافعش بهره‌برد.

■ **چشم‌انداز ۶۰ روزه**
توبی که در زمین وا شنگتن است در مجموع، مذاکرات ژئو در وضعیت «تاخیر مشروط» قرار دارد. مذاکرات آغاز شده است، اما «توافق نهایی» هنوز فاصله دارد. پیام روشن تهران به واشنگتن این است که «اگر برای مذاکره وجود دارد، اما صبر برای اجرای تعهدات نامحدود نیست.» توب آکتون در همین ایالات متحده است. اگر دولت امریکا قصد دارد این فرآیند را به سرانجام برساند، باید از استراتژی «وعده‌های مبهم» عبور کرد و آزادسازی عملی - به ویژه در حوزه رفع تحریم‌های نفتی و آزادسازی منابع مالی - برآورد. روزهای آینده هفته‌های سرنوشت‌سازی برای ژئو خواهد بود. اگر طرف امریکایی حسرات لازم را برای غلبه بر کشکنی‌های لای‌های کش‌توافق داشته باشد، ممکن است شاهد روشن شدن نقش تحریم‌هایمبهم در غیر این صورت. این مذاکرات نه تنها به توافق منجر نخواهد شد، بلکه می‌تواند به‌جرائی عمیق‌تر طولانی‌تر ختم شود. جمهوری اسلامی ایران با اعتماد داخلی و قدرت بازآوردنگی خود، آماده‌است تا در صورت مشاهده اراده واقعی از سوی طرف مقابل، صحنه جدیدی در تاریخ روابط دو کشور بگشاید. ژئو، اکنون مرکز تزل‌چنان سیاست‌است جایی که قرار است سرنوشت تنش‌های جدید ده‌های در آن رقم بخورد.

ژئومعادلات تازه منطقه‌ای

در این چارچوب، تیم مذاکره‌کننده ایران تلاش دارد ضمن حفظ خطوط قرمز و مطالبات اصلی کشور، زمینه دستیابی به توافقی را فراهم کند که بتواند بخشی از چالش‌های موجود را کاهش دهد. یکی از موضوعات مهم در این مذاکرات نیز مساله آزادسازی دارایی‌های بلوکه شده ایران و کاهش فشارهای اقتصادی ناشی از تحریم‌هاست؛ موضوعی که در صورت تحقق می‌تواند آثار قابل توجهی بر اقتصاد کشور داشته باشد. از منظر منطقه‌ای نیز نتیجه مذاکرات می‌تواند جایگاه ایران را در معادلات خاورمیانه تحت تاثیر قرار دهد. این تحلیلگران بر این باورند که تحولات سال‌های اخیر و مقاومت ایران در برابر فشارهای خارجی، تصویر تازه‌ای از نقش این کشور در منطقه ایجاد کرده است.

سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی باتری به عنوان یکی از مهم‌ترین راه‌حل‌های برای جلوگیری از هدررفت انرژی پاک مطرح شده‌اند.

بر اساس گزارش «انجمن انرژی خورشیدی اروپا» در سال ۲۰۲۶، اگرچه ظرفیت باتری‌های اتحادیه اروپا از سال ۲۰۲۱ تاکنون بیش از ۱۰ برابر شده و به بیش از ۷۷ گیگاوات‌ساعت رسیده‌است، اما هنوز فاصله زیادی با اهداف مورد نیاز دارد.

برای دستیابی به اهداف سال ۲۰۳۰، اتحادیه اروپا باید برای پنج سال آینده یک بار دیگر ظرفیت ذخیره‌سازی باتری خود را ۱۰ برابر کرده و آن را به حدود ۷۵۰ گیگاوات‌ساعت برساند. در سال ۲۰۲۵، بیش از ۶۰ درصد ظرفیت جدید باتری‌های ذخیره‌سازی در پنج بازار اروپایی نصب شده که آلمان و ایتالیا در صدر این راقبت قرار داشتند.

بخش مهمی از قیمت بالای برق در آلمان به هزینه‌های شبکه و مالیات‌ها مربوط می‌شود. نتایج از یابی شرکت «وان کومافایو» نشان می‌دهد، اگر این مالیات‌ها و هزینه‌های جانبی وجود نداشت، خانوارهای آلمانی فقط ۰.۲۶ یورو به ازای هر کیلووات‌ساعت پرداخت می‌کردند؛ رقمی که حتی از بلژیک، لوکزامبورگ و هلند نیز کمتر است.

بر اساس گزارش یورونیوز، بانک شال می‌گوید: با بنوانیم اقداماتی مانند خاموش و روشن کردن مکرر نیروگاه‌ها برای متعادل‌سازی شبکه را کاهش دهیم، هزینه‌های شبکه به شکل قابل توجهی کم خواهد شد. همچنین به جای خاموش کردن نیروگاه‌ها و پرداخت خسارت می‌توان با یک سامانه هوشمند، برق را میان باتری‌ها و مصرف‌کنندگان اعطاف‌پذیر جابه‌جا کرد. این کار در بلندمدت تولید در بیش از نیمی از هزینه‌های شبکه را برابری کاهش می‌دهد.

بورس و افسانه دلار

همچنین نباید نقش نرخ بهره را نادیده گرفت. اگر همزمان با کاهش دلار، نرخ سود بانکی افزایش پیدا کند، بخشی از سرمایه‌ها از بورس خارج شده و به سمت سپرده‌های بانکی حرکت می‌کند. بر عکس، اگر نرخ بهره کاهش یابد، بازار سهام می‌تواند جذاب‌تر شود و ورود نقدینگی را تجربه کند. در نهایت باید توجه داشت که بورس مجموعه‌ای از صنایع مختلف است و همه شرکت‌ها واکنش یکسانی به کاهش قیمت دلار و طلا نشان نمی‌دهند. برخی گروه‌ها ممکن است با لاف قیمت مواجه شوند، در حالی که برخی دیگر از این شرایط سود ببرند. بنابراین، سرمایه‌گذاری موفق در بورس نیازمند تحلیل دقیق وضعیت هر صنعت، صورت‌های مالی شرکت‌ها، سیاست‌های اقتصادی و شرایط کلان کشور است، نه صرفاً توجه به تغییرات نرخ دلار یا قیمت طلا. به همین دلیل، کاهش قیمت دلار و طلا را باید نه صرفاً فایک تهدید و به یک فرصت قطعی برای بورس دانست؛ بلکه آن را یکی از متغیرهای مهمی در نظر گرفت که در کنار عوامل دیگری مانند نرخ بهره، تورم، سیاست‌های اقتصادی، بودجه دولت، قیمت‌های جهانی کالاها و میزان اعتماد سرمایه‌گذاران، مسیر بازار سرمایه را تعیین می‌کند.